

योगी दिगंबर विरक्तविदेही संत । उद्यान भक्तितरुचे फुलवी वसंत ॥
शेगांव क्षेत्र बनले गुरूच्या प्रभावे । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥१॥
ओहोळ घाण जल वाहत विषयांचे । भावार्थ तोय स्फटिकासम तेथ साचे ॥
तुंबी तुडुंब भरले किती स्तोत्र गावें । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥ २ ॥
संत्रस्त पंकितस करी बहु काकपंक्ती । गेली क्षणात उठुनी परसोत उक्ती ॥
आत्मैक्य हे गुरूवरा, प्रचितीस यावे । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥३॥
पेटूनी मंचक धडाडत अग्निज्वाला । मध्ये सुशांत गुरूमूर्ति न स्पर्श झाला ॥
ते योग वैभव पुन्हा नयना दिसावे । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥४॥
तारीयली सहजची तरि नर्मदेत । देवी सदिव्य प्रकटे नवलाव होत ॥
ज्याच्या कृपे भवजली तरुनीच जावे । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥५॥
जे ब्रह्म ब्रह्मगिरीला कळले न साच । पांडित्य मात्र नुसते उरला तसाच ॥
त्या सांगती नित मुखे हरीनाम घ्यावे । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥६॥
बाधे तृषा गुरूवरा जल ना मिळाले । खाचाड रूक्ष असतां झणि तोय आले ॥
प्रार्थू पदीं हृदय भक्ति जले वहावे । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥७॥
स्वामी समर्थ जगती अवतार घेती । कष्टोनि धेनु व्दिज धर्मचि रक्षिताती ॥
घ्या धेनुदास पदरी जरी पापि ठावें । वंदू गजानन पदांबुज भक्तिभावे ॥ ८ ॥